



கவிஞர் சக்திஜோதியின் 'கனவின் முற்றத்தில் தரையிறங்கும் தாரகைகள்'

கவிதைத்தொகுப்பில் பெண்மொழி

முனைவர் ஞா.பெஸ்கி, இணைப்பேராசிரியர் & தமிழாய்வுத்துறைத்தலைவர், தூய வளனார் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி-2

மின்னஞ்சல் முகவரி – beschig@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனிதர்களிடையே நிகழும் தகவல் தொடர்பில் மொழியின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது. பேச்சுவழக்கில் தொடங்கி இலக்கிய வழக்கு வரை பயன்பாட்டின் பரப்பை நீட்டித்துள்ள மொழியானது உலகம் முழுவதும் ஆணாதிக்க மொழியாகவே அடையாளம் காணப்படுகிறது. பெண்ணிய இயக்கங்களின் எழுச்சியானது சமூக, அரசியல், பொருளாதார தளங்களில் மாற்றங்களை முன்வைத்துபோல் கலை, இலக்கியம் போன்ற மொழித்தளத்திலும் மாற்றங்களை முன்வைத்தது. இதனால் இக்கால இலக்கியப் பரப்பில் பெண் தன் உடல் வெளியைத் தாண்டி தனக்கான மொழியில் புனைவு ஆட்டத்தைத் தொடங்குகிறாள். இந்த புனைவு ஆட்டம் பெண்ணுடலை அரசியலாக்குகிறது. அதனால் தம்மீது திணிக்கப்பட்ட அடக்குமுறையை பெண்ணுடலும் பெண்மொழியும் புறக்கணிக்கின்றன. இவ்வாறு தம்முடைய இருப்பையும், தம் மீதான அடக்குமுறையையும் வெளிப்படுத்த அவர்கள் கையாளும் பெண்மொழியின் கூறுகளைச் சென்னை டிஸ்கவரி புக் ஹவுஸ் பேலஸ் நிறுவனத்தால் 2021இல் வெளியிடப்பெற்ற கவிஞர் சக்திஜோதியின் 'கனவின் முற்றத்தில் தரையிறங்கும் தாரகைகள்' என்னும் கவிதைத்தொகுப்பில் கண்டறிவதாக இக்கட்டுரை முயல்கிறது.

கலைச்சொற்கள்

பெண்மொழி, பெண்ணுடல் அரசியல், பெண்மையத் திறனாய்வு, உற்பத்தி உறவுகள், பாலின அடையாளம், தன்னிலை இருப்பு

முன்னுரை

பெண்களுக்கான சமூக விடுதலையைப் பெறுவதற்கும், ஆணாதிக்கத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கும் உரிய களமாகப் பெண்ணியம் அமைகிறது. தந்தை வழிச் சமூகத்தில் உள்ள ஆணாதிக்கத்தை அழிக்கும் நோக்கில் பெண்ணியலாளர்கள் தமக்கான மொழியை உருவாக்கி, அதன் மூலம் தம்முடைய உணர்ச்சியையும் மனவுணர்வையும் வெளிப்படுத்துவதோடு தம்மீதான அடக்குமுறையை வெளிப்படுத்தவும் முனைந்து

செயல்பட்டு வருகின்றனர். இதனால்தான் பெண்படைப்பாளர்கள் ஆணாதிக்கத்தை உடைத்து, பெண்மையின் எழுச்சியை, தம் எழுத்துக்கள் மூலம் கொண்டுவர முயல்கின்றனர். இதற்காக அவர்கள் கையாளும் கருவியே பெண்மொழி என்னும் கருத்தாக்கமாகும். பெண்மையத் திறனாய்வு முன்வைக்கும் பெண் மொழி என்னும் இக்கருத்தாக்கம் குறித்தும், கவிஞர் சக்திஜோதியின் ‘கனவின் முற்றத்தில் தரையிறங்கும் தாரகைகள்’ என்னும் நூலில் வெளிப்படும் பெண்மொழியின் அரசியல் குறித்தும் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

படைப்பும் படைப்பாளரும்

தேனி மாவட்டம் அனுமந்தன்பட்டியில் பிறந்த கவிஞர் சக்தி ஜோதி சங்ககால பெண்களின் நிலை என்கிற தலைப்பில் இளநிலை ஆய்வாளர் பட்டமும், சங்க இலக்கியத்தில் ஆண் மையக் கருத்துருவாக்கம் என்கிற தலைப்பில் முனைவர் பட்டமும் பெற்றுள்ளார். இயற்கைவளம் பாதுகாப்பு தொடர்பாக அறக்கட்டளையைச் செயல்படுத்தி வரும் கவிஞர் சக்திஜோதி, ‘நிலம் புகும் சொற்கள்’ என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் தொடங்கி, 2021 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த ‘கனவின் முற்றத்தில் தரையிறங்கும் தாரகைகள்’ வரை பன்னிரண்டு கவிதைத் தொகுப்புகளையும், சங்கப் பெண் கவிதை, ஆண் நன்று பெண் இனிது ஆகிய இரண்டு கட்டுரை நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். பெண்ணையும் இயற்கையையும் இணைத்துக் கவிதைகள் படைப்பது இவரது தனிச்சிறப்பாகும்.

பெண்மொழி - விளக்கம்

காலந்தோறும் ஆண்களால் முன்வைக்கப்படுகின்ற கருத்துக்கள் ஆணாதிக்கத்தின் வெளிப்பாடான ஆணின் மொழியாகும். இதற்கு மாறாகப் பெண்ணியலாளர்கள் முன்வைக்கும் பெண் மொழி என்பது ஆணாதிக்கத்தை எதிர்ப்பதோடு தமக்கென்று ஓர் அடையாளத்தைச் சமூகத்தில் ஏற்படுத்துவதாகும். ஆணின் மொழியை மறுத்துப் பெண்களுக்கான மொழியை உருவாக்கிட வேண்டும் என்ற கருத்தைப் பெண்ணியம் எடுத்துரைக்கிறது.

பெண்மையத்திறனாய்வு முன்வைத்த கோட்பாடுகளுள் ஒன்றே பெண்மொழி என்பதாகும். எலைன்ஷோவால்டர் 1970களில் முன்வைத்த பெண்மையத்திறனாய்வு என்னும் சொல் “பெண்களின் படைப்புகளைத் திறனாய்வு செய்வதற்கான பெண்ணியநோக்கிலான வரைசட்டகத்தைக் கட்டமைக்கும் இலக்கியக் கொள்கைகளைச் சுட்டுவதாக அமைகிறது.¹ பெண்மையத்திறனாய்வு என்பது பெண்ணியத்திறனாய்வின் இரண்டாம் கட்டமாக அறியப்படுகிறது. எலைன் ஷோவால்டர் “பெண்மையத்திறனாய்வு என்பது பெண்களின் பாலின அடையாளத்துக்கானது மட்டுமல்ல, பெண்களின் உள்ளுணர்வுகளோடு தொடர்புடையது”² என்று சுட்டியுள்ளார்.

பெண்மொழி என்பது பெண்மை பற்றிய பல்வேறு கருத்தியல்களை வழங்குவதாகும். பெண்ணுரிமைக்குரல் கொடுத்துப் பெண் மனநிலையில் பெண் படைப்பாளர்களால் உருக்கமாகத் தனக்கு ஏற்பட்ட அநீதிகளைச் சொல்லும் மொழி பெண் மொழி. பெண்ணின் அடிமன நீரோட்டமாய் இருக்கின்ற அவளின் எண்ணங்களை, அன்றாட நடைமுறை வாழ்வை உள்ளபடிச் சொல்லிப்போகும் மொழி மனதின் மொழி. இதுவே பெண் மொழி”³ என்று அழைக்கப்படுகிறது. பெண் மீது புனையப்பட்டுள்ள கருத்தியல்களையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் உடைப்பதற்குரிய வலுவான ஆயுதமாகப் பெண்மொழியானது பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்களால் கையாளப்படுகிறது.

பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் முன்வைக்கும் அரசியல், பொது மற்றும் நுண் அரசியல் கூறுகளை உள்ளடக்கியதாகும். பாராளுமன்ற ஓட்டுரிமை, பிரதிநிதித்துவம், சட்டதிருத்தங்கள், உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் இடஒதுக்கீடு போன்ற கோரிக்கைகளை முன்வைப்பது அரசியல் களத்தில் பெண்ணியக் கோட்பாடுகளைச் செயல்படுத்த மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளாகும். குடும்பவன்முறையை எதிர்த்தல், பெண்கருவைக் கலைக்க மறுத்தல், சாதிய மத தேசிய சின்னங்களை ஏற்றல் அல்லது மறுத்தல், தனது பாலியல்பு மற்றும் பாலுறவு வாழ்க்கையைத் தெரிவுசெய்தல், ஆடையைத் தெரிவு செய்தல் போன்ற தனிமனித வாழ்வியல் கூறுகளும் அரசியல் சார்பானவையே. அதாவது பெண்களின் உரிமைகள், வாய்ப்புகள் குறித்த விவாதங்கள் மட்டுமன்றித் தனியொரு பெண்ணின் வாழ்வில் செயல்படும் பார்வைகள், மனவுணர்வுகள் அனைத்துமே அரசியலாகக் கருதப்படுகின்றது. பெண்மொழி அரசியல் முன்வைக்கும் பெண் அடையாளம், பெண்ணின் ஆளுமை, தன்னிலை இருப்பு, உற்பத்தி உறவுகள், உள்ப்போராட்டம், எதிர்பார்ப்பு நிலை போன்ற பல்வேறு கூறுகளை இக்கவிதைத்தொகுப்பில் காணமுடிகிறது.

பாலினஅடையாளம் சுட்டும் பெண்மொழி

பாலினம் அல்லது பால்பாகுபாடு என்பது சமூகத்தில் தனித்து இயங்கும் ஒரு யதார்த்தமல்ல. சமூக முழுமையின் ஒரு பகுதியாகத் தான் அவற்றைப் பார்க்கவேண்டும் என்கிறது மார்க்சியம். ஆண்கள், பெண்களின் பங்கு மற்றும் இடம் என்பவை சமூகப் பொருளாதார அதிகாரம், சமூக மேலாதிக்கம், பண்பாட்டுக் கடமைகள், உரிமைகள் ஆகிய இவற்றைப் பிரதிபலிப்பவையாகவும் இவற்றின் மீது தாக்கம் செலுத்துபவையாகவும் ஆண்மை-பெண்மை மற்றும் பாலினபேதம் என்பவை அமைந்துள்ளன”⁴.இத்தகைய ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்பில் பெண்ணின் இருப்பைத் தாக்கவும் தகர்க்கவும் முயலுபவர்கள் பெண்ணின் அடையாளத்தையும் வலிமையையும் உணராது இருக்கிறார்கள் என்பதை,

உள்ளுக்குள்

உடைந்து தேறிய பெண்ணொருத்தியின்

உள்ளம்

தீட்டவும் தீராத

திண்மை கொண்ட

வைரம் என்பதை

(ப.17)

என்னும் கவிதையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பெண்களைவிட ஆண்கள் செல்வம், வருவாய், உடல் வலிவு கொண்டவர்களாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டதனாலும், பெண்கள் அடிமையாவதற்குக் காரணமாகிறது”⁵ என்று கூறுகிறார் பெரியார். ஆணாதிக்கம் கட்டமைத்த பெண் குறித்த சித்திரிப்புக்கு மாறாகத் தன்னுடல் கடந்த அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துவதாக இக்கவிதை அமைகிறது.

ஆளுமை குறித்த பெண்மொழி

“குழந்தை பிறந்த உடனேயே அது குடும்பம் மற்றும் சமுதாயத்தின் தாக்கத்தைப் பெறத் தொடங்கிவிடுகிறது. பெண் படிப்படியாக அவளுடைய பெண்பாலியல் மற்றும் தாழ்வு நிலையில் உள்ளவளாக அறியச் செய்யப்படுகிறாள். ஆணோ படிப்படியாக அவனுடைய ஆண் பாலியல் மற்றும் மேலான நிலையில் உள்ளவளாக அறியச் செய்யப்படுகிறான். பெரும்பாலான குடும்பங்களில் உணவு, பானம், உடைகள், கல்வி இன்ன பிறவற்றில் ஆணுக்கு முன்னுரிமைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இந்தப் பாகுபாடு நமது சமூக நிலைமைகளில் அதில் எந்தத் தவறும் இருப்பதாக நினைக்கமுடியாத அளவுக்கு மிகவும் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அதை யாரும் கேள்வி கேட்பதில்லை. இருப்பினும் பெண் குழந்தை அவளுக்கு எதிரான இந்தப் பாகுபாட்டை அறிந்தே இருக்கிறாள். மேலும் அதன் விளைவாகவே அவளுடைய ஆளுமை படிப்படியாகத் துணிவற்றதாக ஆகிறது”⁶

இத்தகைய செயல்பாடுகளால் பெண்ணின் ஆளுமை காலந்தோறும் சிதைக்கப்படுகிறது. இதனால் தன்னிருப்பை உணர இயலாத நிலைக்கு அவள் தள்ளப்படுவதைக் கவிஞர் ‘இடமும் இருப்பும்’ என்னும் கவிதையில்

‘எங்கம்மா இருக்க?’ எனக் கேட்டாள்

எதிரிலிருந்த மகள்

ஏதோ யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்த

நான்

திடுக்கிட்டு

‘தெரியலையே’ என்றேன்

(ப.48)

என்று வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதே கேள்வியை முன்பு வகுப்பறையில் ஆசிரியரும் வாழ்க்கையின் பல்வேறு தருணங்களில் வெவ்வேறு மனிதர்களும் கேட்ட போதெல்லாம் ஏதேனும் ஒரு விடையை அளித்த கவிஞர் இப்போது தன் மகள் கேட்டபோது உண்மையான விடையைத் தேடுவதாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

எதிர்பாராத துரோகங்களைச் சந்திக்க நேரும்போது உளம் உடைந்து அமுதாலும் அதனைக் கடந்து மீண்டெழும் சூழலில் தன் ஆளுமைத்தேடலின் முடிவைக் கண்டறிந்ததை ‘இருப்பிடம்’ என்னும் கவிதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

எச்சரிக்கை
 ஏதுமின்றி
 சில துரோகங்களை
 எதிர்கொள்கிறபோது
 உடைந்தமுதாலும்
 மீண்டெழும்போது
 இத்தனை காலமும் எங்கிருந்தேன்
 என்று
 என்னிடமே கேட்டுக்கொள்கிறேன் (ப.34)

துன்பங்களையும் துரோகங்களையும் சந்திக்கும் திறன் தன்னுள் புதைந்திருப்பதை அடையாளம் கண்ட பெண்ணின் குரலாக மேற்கண்ட கவிதை அமைகிறது.

தன்னிலை இருப்பைக் குறித்த மொழி

மார்க்சீய அறிஞர் ஏங்கெல்ஸ் குறிப்பிடும் உலகின் முதல் அடிமைத்தனமாம் பெண்ணடிமைத்தனம் ஒவ்வொரு நாளின் விடியல் தொடங்கி யாமம் வரை பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. அவற்றுள் தன்னுடைய திசை எது என்பதைத் தெரிவுசெய்ய வேண்டிய இடத்தில் பெண் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறாள் என்பதை 'விழிப்பின் திசை' என்னும் பின்வரும் கவிதை உணர்த்துகிறது.

சாளரத்தினூடாக
 தெரியும்
 புலர் வானம்
 மூடிய கண்களை
 மட்டுமல்ல
 முடங்கிய மனதையும்
 திறக்கும்படியாக
 ஒளிரத் தொடங்கியபோது
 சுணக்கத்திலிருந்து மீளும்
 சுறுசுறுப்பானவொரு பறவையென
 தனது சிறகுகளை
 அவிழ்த்தவள்
 தனக்கான திசையினைத்
 தெரிவு செய்கிறாள்
 தீர்மானமாக (ப.25)

பெண்ணின் உடல் சதையால் ஆனது என்று பார்ப்பது ஆணியம். பெண்ணின் உடல் ஆக்கபூர்வமானது. உற்பத்தி சக்தி வாய்ந்தது எனச் சொல்வது பெண்ணியம். எல்லாக் காலவெளியிலும் பெண்ணின் உடல் அந்திப்பொழுதாய் அடைக்கப்படுகிறது.⁷ என்னும் கருத்து பெண்ணியத்தின் போக்கை அடையாளம் காட்டுவதாகவும் கவிதையின்

கருத்துக்கு வலுசேர்ப்பதாகவும் அமைந்துள்ளது. காலங்கள் மாறினாலும், அறிவியல் வளர்ந்தாலும், கருவிகள் பெருகினாலும் நிலைப்புத்தன்மையுடன் மனவுணர்விலும் சமூக நடைமுறைகளிலும் நீடிக்கும் பெண்ணடிமைத்தனத்தைத் தொடர்ந்து எதிர்கொள்பவளாக பெண் இருக்கிறாள் என்பதை ‘ஓராயிரத்து ஒருத்தி’ கவிதை பின்வருமாறு உணர்த்துகிறது.

அறிந்தவர்களுக்குத்

தெரியும்

பெண்கள்

ஆயிரமாயிரம் பேர்கள்

அல்லர்

ஒருத்தி தான்

ஆயிரம்முறை

மரித்த பிறகும்

ஓராயிரத்து ஒன்றாவது தடவையாக

உயிர்த்தெழுந்து

உலவிக் கொண்டிருக்கிறாள்

(ப.71)

இவ்வாறு தொடர்ந்து ஒடுக்குதலைச் சந்தித்து வரும் பெண்மையானது காலங்கள் கடந்தும் உயிர்ப்போடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறது என்னும் சிந்தனையைக் கவிஞர் விதைத்துள்ளார்.

உற்பத்தி குறித்த பெருமித மொழி

சமூக வாழ்க்கைக்குப் பொருள் உற்பத்தி, மனித உற்பத்தி ஆகிய இரண்டும் முக்கியமானவை. பொருள் உற்பத்திக்கான உரிமையை மிகச் சிறிய அளவிலே பெற்றுள்ள பெண், இனப்பெருக்கம் என்னும் மனித உற்பத்திக்குத் தேவையான பாலுறவில் தனக்கான உரிமையை முற்றிலும் இழந்தவளாகவே கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். பெண்ணுடைய முயற்சிகளுக்கான அங்கீகாரம் இச்சமூகத்தால் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்ற சூழலில் விளைச்சல் என்று இயற்கை வழங்கிய கொடையைக் குறித்த பெருமிதத்தை வெளிப்படுத்தும் மொழியாக ‘புன்கணீர்’ என்னும் கவிதை அமைகிறது.

தன்னுடைய முதல்முயற்சியால் விளைந்த முள்ளங்கியைக் கருவிகளின் துணையின்றி மென்மையான விரல்களால் தோண்டியெடுத்த பொழுது பெண்ணின் கண்களில் திரண்டு வழிந்தது என்பதை,

உலகின்

உயிர்கள் மொத்தமும்

அச்சிறு வெண்கிழங்காய்

திரண்டு

தன் கைகளில் தவழ்வதாக

உளம் நெகிழ

அவள்

கண்களில் திரண்டு வழிந்தது

வேறு கண்ணீர்

(ப.10)

என்று கவிஞர் வெளிப்படுத்துவது பெருமிதத்தின் மொழியாகவே அமைகிறது.

“வாசிப்பு, எழுத்து, அலுவலகப் பணிநிமித்தமான அழுத்தங்கள், அலைச்சல்கள் ஆகியவற்றுக்கு நடுவே ஒரு மாறுதல் வேண்டி எங்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்த மண்ணைத் திருத்தி ஏதேனும் விளைவிக்கலாம் எனப் புகுந்த பொழுதில் கவிதை எனக்கு வேறு முகம் காட்டி என்னை அணைத்துக் கொண்டது.

அந்தச் சிறிய நிலம் தோன்றிய நாளில் இருந்து பச்சை காணாமல் வறண்டே இருந்தது. அதைத் திருத்தி விதையுன்றி நீர் பாய்ச்சி களையெடுத்து பயிர் வளர்க்கச் சிலகாலம் உழைத்தேன். இப்போது திரும்புகிற பக்கமெல்லாம் பசுமையாகப் பூத்தும் காய்த்தும் கனிந்தும் சின்னஞ்சிறு வனமாக அது காட்சியளிக்கிறது. நெருக்கடியான தருணத்தில் தளர்ந்த மனதுடன் கால் வைத்த என்னை அந்த நிலம் கைவிடவே இல்லை”⁸ என்று முன்னுரையில் கவிஞர் சக்திஜோதி குறிப்பிடும் பெருமிதத்தின் வெளிப்பாடாகவே இக்கவிதை அமைகிறது

விடுதலை குறித்த உரிமைமொழி

காலந்தோறும் தன்னைப் பல்வேறு நிலைகளில் தொடர்ந்து அடக்கிவருகின்ற ஒடுக்குமுறைகளைக் கண்டு மனம் வெதும்பும் பெண்ணின் விடுதலை உணர்வை வெளிப்படுத்துவதாக ‘விட்டு விடுதலையாகுதல்’ என்னும் கவிதை அமைகிறது.

வேம்பில் உதிர்ந்தது போக

மீதமிருந்த பூக்களத்தனையும்

பழுத்து

வாசம் பரப்பத் துவங்கியிருந்த

அப்பருவத்தின்

தொடக்கத்தில்

அக்கூண்டினைத் திறந்து விட்டாள்

தான்

ஒருபோதும் விட்டகலவியலா

வீட்டினைத் திரும்பிப் பார்த்தபடி

(ப.13)

தன் கண்முன்னால் காயப்பட்டுப் பறக்கவியலாமல் தடுமாறி விழுந்த சிறுகிளியைக் கூண்டில் வைத்துக் காத்துவந்தவள் வேப்பம்பூ மணம்பரப்பத் தொடங்கிய பருவத்தின் தொடக்கத்தில் அதனை விடுதலை செய்தாள். அப்போது தன்னால் விடுபட இயலாத இல்லற.வாழ்க்கையின் இறுக்கமான பிடியை எண்ணிப் பார்ப்பதாக இக்கவிதை அமைகிறது. ஏனெனில் குடும்ப அமைப்பு ஆண்களின் அதிகாரச் செயல்பாட்டினால் காக்கப்படுகின்றது. குடும்ப அமைப்பில் ஆண்கள் தலைமையிடம் பெறுவதால் இந்த அமைப்பு பெண்கள் மீது ஆண்கள் அதிகாரம் செலுத்த ஏதுவாக அமைகிறது. இதனால்

தான் விடுபட இயலாத ஏக்கஉணர்வைக் கவிஞர் இக்கவிதையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அற்றைத்திங்களில் அறியாப் பருவத்தில் நிலவு உடன் வருகிறதா என்று வானத்தைப் பார்த்தபடி இரவுநேரங்களில் தெருமுனை வரை ஓடிவிளையாடியதை எண்ணி மகிழும் கவிஞர், இல்லற வாழ்வின் சுமைகளால் நிலவினை ஏறிட்டுப் பார்க்க இயலாத நிலையை ஏக்கத்தோடு 'பிள்ளைநிலா' என்னும் கவிதையில் பின்வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளார்

இற்றைத்திங்களில்

ஏறிட்டுப் பார்க்க

நேரமில்லை என்றபோதும்

செல்லும் இடம்தோறும்

உடன்வரவே செய்கிறது

(ப.43)

உளப்போராட்டம் காட்டும் மொழி

கடமைகள் என்னும் பெயரால் காலந்தோறும் பெண் ஓடுக்கப்பட்டு வருகிறாள். காலையில் எழுவதில் தொடங்கிக் கடமையாற்றும் அவளின் உடலுக்கு ஓய்வு தேவைப்படுகிறது. பருவங்களை ஓட்டிய அவளின் பாலுணர்வு சார்ந்த விழிப்புநிலை மனத்தினுள் ஊடாடுகிறது. இவ்வாறு உள்ளத்திற்கும் உடலுக்கும் இடையேயான போராட்டத்தில் தன்னிலை மறந்து சமூகக்கட்டமைப்பு என்னும் நூல்களின் அசைவுக்கேற்ப ஆடுகின்ற பாவையாக அவள் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறாள். இதனை 'ஊடாட்டம்' என்னும் கவிதையில்

தாபத்தால் விழித்திருக்கும் மனதுக்கும்

சோர்வுற்று உறங்க விரும்பும்

உடலுக்குமிடையே

விடுபடமுடியாமல்

சிக்கிக் கொண்டவள்

தன்நிலை மறந்து

தடுமாறுகிறாள்

நாலுக்கு ஆடும்

பாவையென

(ப.18)

என்று கவிஞர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். “தன் மக்களுக்காக அவள் எதையும் இழக்கத் தயங்காள்: முதலில் பிள்ளைப் பேற்றில் தன் அழகை இழக்கிறாள். பின்பு தன் மக்களுக்காக தன் இன்பம், பொருள், காலம், உழைப்பு போன்ற அனைத்தையும் இழக்கத் துணிகிறாள்.”⁹ என்னும் கூற்றிற்கேற்பக் கடமைகளின் பெயரால் நிறுவனங்களின் வலியுறுத்தல்களால் பெண் ஓடுக்கப்படுவதைக் கவிஞர் சக்திஜோதி அடையாளப்படுத்தியுள்ளார்.

பெண்ணுடல் குறித்த மொழி

பெண் படைப்பிற்கும் பெண் உடலுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை, இணக்கத்தை, உயிர்ப்பை, ஆற்றலை எடுத்துரைப்பது பெண்மொழியின் ஒரு கூறாகும். “பிரதியில் பெண் உடம்பு எழுதப்பட்டிருக்கும் பாங்கை இனம் கண்டுகொள்வதும், அப்படைப்பில் இடம்பெறும் படிமங்களுக்குப் பெண் உடல் ஊற்றாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டறிவதும், பல நூற்றாண்டுகளாக எழுதப்படாத பெண் உடல் அனுபவங்களைப் பெண் பார்வையிலிருந்து எழுதுவதும் பெண் உடல் மொழியாகும்.”¹⁰

தமிழ்ச்சமூகம் உடலைத் தீட்டு, அருவெறுப்பு, நுகர்வு என்பதற்குரியதாக ஒருபுறம் கருதுகிறது. மற்றொரு புறம் வளமை, அழகு, புனிதம், கற்பு, தாய்மை ஆகியவற்றின் கூட்டிணைவாகவும் காண்கிறது. அறஇலக்கியங்கள் பெண் உடல் மீதான வெறுப்புச்சிந்தனையை உருவாக்கின. அதன் தொடர்ச்சியாகப் பக்தி இலக்கியங்கள் பெண்ணை மோகினியாகவும் பிசாசாகவும் காண்பித்தன. சித்தர் இலக்கியங்கள் பெண்ணுடலை அருவருப்பிற்குரியதாகவும் மனிதத்துன்பத்திற்குக் காரணமானதாகவும் சுட்டுகின்றன. இவ்வாறாக இவ்விலக்கியங்கள் பெண்வெறுப்புச் சிந்தனைகளைச் சமூகத்தில் நிலைநிறுத்தியுள்ளன. பெண் உடல் பற்றிப் புணையப்படும் பெண் வெறுப்புச்சிந்தனைகள் சமூகத்தின் பொதுப்புத்தித்தளத்தில் வினையாற்றுகின்றன. காலப்போக்கில் நின்று நிலைத்து விடுகின்றன.

இத்தகைய பெண்ணுடலில் நிகழ்கின்ற மாதவிடாய் என்னும் நிகழ்வைச் சார்ந்து திணிக்கப்பெற்றுள்ளதாகத் தீட்டு என்னும் கருத்தாக்கம் அமைகிறது. இதனை இரு வேறு தலைமுறை பெண்கள் எவ்வாறு எதிர்கொள்கின்றனர் என்பதை மகள் x தாய் என்னும் இரு மாந்தர்களின் முரண்பாட்டு நிலையில் ‘சுழற்சி’ கவிதை புலப்படுத்துகிறது.

‘தயவுசெய்து

இன்னைக்கு வரவேணாம்’ ன்னு சொல்லும்மா

‘பயணிக்க வேண்டும்’ என்றாள் மகள்

‘சரி. நாளைக்கு வரச் சொல்கிறேன்’ என்றேன் சிரித்தபடி

‘அய்யோ

நாளைக்கும் வேண்டாம்,

திட்ட அறிக்கை சமர்ப்பிக்கணும்’ என்றாள் சிணுங்கிய படி

‘இயற்கையின் நிகழ்வுகளை

பொறுத்துக் கொள்வதைக் காட்டிலும்

ஏற்றுக்கொள்வது எப்போதுமே நல்லது”

என்று சொல்லி

கன்னத்தில் முத்தமிட்டேன்.

(ப.36)

மகளுக்கும் தாய்க்கும் இடையிலான உரையாடல் வடிவில் இக்கவிதை அமைந்தாலும் பெண்ணுடல் சார்ந்து இச்சமூகம் கட்டமைத்துள்ள அரசியலை அம்பலப்படுத்துவதாக இக்கவிதை அமைகிறது.

எதிர்பார்ப்பை நோக்கிய மொழி

“பெண்ணுக்கான கடமைகளுள் ஒன்றாகத் தாய்மை பார்க்கப்படுவதால் பெண்கள் குடும்பத்தாரைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பெண்களைக் கவனிக்கத் தவறிவிடுகின்றனர்”¹¹ என்று ஈ.விசயலட்சுமி எடுத்துரைக்கிறார். இத்தகைய கடமைகளால் தொலைந்துபோன தம்முடைய கனவுகளுக்குக் கைகொடுத்துத் தூக்கிவிடும் சூழலை ஒவ்வொரு பெண்ணும் எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கிறாள் என்பதை இக்கவிதைத்தொகுப்பில் காணமுடிகிறது.

தொண்டையில் சிக்கிய மீனின் முள்ளை அகற்றுவதற்கு ஒரு பிடி குழைந்த சோற்றையும், காலில் குத்திய முள்ளை எளிதாக அகற்றுவதற்கு ஒரு சொட்டு எருக்கம்பாலையும் கையாண்ட சிறுபருவத்து நிகழ்வுகளை நினைவுகூரும் கவிஞர், தற்போதைய வாழ்வில் தன்னை அச்சுறுத்தும் காரணிகளை மாயமுட்கள் என்று குறியீடாக்கியுள்ளார்.

இப்போதும்சூட

கால்களிலும்

கழுத்துக்குள்ளேயும்

நெருடிக் கொண்டிருக்கும்

மாய முட்களைக்

களைந்தகற்றிட

ஒரு பிடி

குழைந்த சோறும்

ஒரு சொட்டு எருக்கம்பாலும்

கொடுக்க

எங்கிருந்தாகிலும்

நீளுமொரு

மந்திரக் கரமென

காத்திருக்கிறாளவள்

கனவில்.

(ப.75)

ஒடுக்குமுறைகள் என்னும் மாயமுட்களை அகற்றுவதற்கு எங்கிருந்தேனும் ஒரு மந்திரக்கை தன்னை நோக்கி நீளாதா? என்று எதிர்பார்க்கும் பெண்ணின் மனவுணர்வை ‘மாயமுள்’ என்னும் கவிதை சித்திரிக்கிறது.

ஆறுதல் விழையும் மொழி

அட்ரின்சீர் “உடலைப் பற்றி நான் எழுதுவது என்பது எனக்கான அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துவது ஆகும். அதில் உள்ள வடுக்கள், வடிவமின்மைகள், அழிவுகள், சிதைவுகள், மாற்றங்கள், இழப்புகள் ஆகியன பற்றியும் அதே சமயத்தில் எனக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய அனுபவங்களைப் பற்றியும் எடுத்துரைப்பதாகும்”¹² என்று பெண்ணுடல் அரசியலை வர்ணிக்கிறார்.

காலந்தோறும் பெண்ணுடலை நுகர்வுப்பொருளாகவும், இழிவுப்பண்டமாகவும் கருதுகின்ற இச்சமூகத்தில் நம்பிக்கைக்குரியவர்களின் ஏமாற்றுத்தனத்தால் மனம் சோர்ந்து விடாமல் அத்துரோகங்களை எதிர்கொள்ளவேண்டும் என்று தனக்குத் தானே ஆறுதல் கூறிக்கொள்ளும் நெஞ்சொடு கிளத்தல் நிலையில் ‘ஆறுதல்’ என்னும் கவிதை அமைந்துள்ளது.

எற்றைக்கும்
ஏழேழ் பிறவிக்குமென
எண்ணியோரும்
ஏதிலார்போல்
முகம் கசந்து
முன் நில்லாதொழியினும்
மறுகிக்
குமையாதே
மட நெஞ்சே!
இந்த
உடலைவிடச் சிறிதாகவும்
மனதைவிடப் பெரிதாகவும்
இனி
எதுவும் நிகழ்ந்துவிடப் போவதில்லை (ப.68)

இதுவரை உடலளவிலும் மனதளவிலும் எதிர்கொண்ட சிக்கல்களை விட இனிமேல் பெரிதாக வேறொன்றும் பெண்ணினத்திற்கு நிகழப்போவதில்லை என்பதையும் வேதனையின் வடுக்களைக் கடந்து செல்லும் துணியைப் பெண்களின் உள்ளம் பெற்றுள்ளது என்பதையும் இக்கவிதை உணர்த்துகிறது.

தொகுப்புரை

அடிமைப்படுத்திய ஆணை எதிர்க்கும் மொழியாக- போர்க்குரலாக - பெண்ணிய அரசியலாக பெண்மொழியானது உருவாகியுள்ளது. மறுபுறம் ஆணைத் தன் சமூகத்தோழனாகப் பார்க்கும் நேரடியான பார்வையும் இந்த அரசியலில்

உள்ளடங்கியுள்ளது. எனினும் தோழமையை விட, போர்க்குரல்தான் இன்றைய படைப்புகளில் பெண்ணியக்குரலாகப் பெரும்பாலும் ஓங்கி ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கவிஞர் சக்திஜோதியின் 'கனவின் முற்றத்தில் தரையிறங்கும் தாரகைகள்' கவிதைத்தொகுப்பில் ஆணாதிக்கத்தை விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்தும் தீவிரவாதப் பெண்ணியப் போக்கினைக் காணமுடியவில்லை. மாறாகப் பெண்ணின் பார்வையில் தம்முடைய அடையாளத்தை முன்னிறுத்தல், ஆளுமையை எடுத்துரைத்தல், தன்னிலை இருப்பை உணர்தல், உற்பத்தி உறவு குறித்துப் பெருமிதம் கொள்ளுதல், உளப்போராட்டத்தை வெளிப்படுத்துதல், எதிர்பார்ப்பையும் ஆறுதலையும் விழையும் மனநிலையைப் புலப்படுத்துதல் போன்ற நிலைகளில் பெண்மொழியை இக்கவிதைத்தொகுப்பில் காணமுடிகிறது. சமூக நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகளுக்கிடையே ஆணுடல் மறுப்பு போன்ற எதிர்ப்புச் சிந்தனைகளைத் தவிர்த்து சமதர்மப் பெண்ணியத்தின் குரலாக இக்கவிதைத்தொகுப்பின் மொழி அமைந்துள்ளது. உற்பத்தி உறவுகள் அடிப்படையில் இயற்கைக்கும் பெண்மைக்கும் இடையே நிலவிவரும் தொடர்புநிலையையும், இயற்கை மீதான ஈடுபாட்டையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் இயற்கைசார் குறியீடுகளைக் கையாண்டுள்ள இவரின் எழுத்துகள் பெண்ணிய படைப்புகளின் புதிய திசையை அடையாளம் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. இரா. ரெங்கம்மாள் & சி. வாசுகி, பெண்ணியம் அணுகுமுறைகளும் இலக்கியப்பயன்பாடும், அறிவுப்பதிப்பகம், சென்னை -14, முதற்பதிப்பு 2005, ப.18.
2. மேலது ப.19.
3. தே. ஞானசேகரன், பெண் வழக்காறுகள், பெண்ணியக் கோட்பாட்டு பார்வை, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 98, முதற்பதிப்பு -2014, ப.3
4. தேவதத்தா, கமலி, பெண்ணியக் கலைச்சொல் விளக்கக் கையேடு, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகம், கொடைக்கானல், முதற்பதிப்பு, 1998, ப.52.
5. பெரியார், பெண் ஏன் அடிமையானாள், பெரியார் சுயமரியாதை பிரச்சார வெளியீடு, சென்னை -17ப.76
6. இரா.இளவரசு, புனைகதையும் புதுக்கவிதையும் விமர்சன நோக்கு, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், இரண்டாம் பதிப்பு, 2015. சென்னை,98. பக்.27-28.
7. அரங்க மல்லிகா, தலித் பெண்ணிய அழகியல், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை-98, முதற்பதிப்பு -2008, ப.13.
8. சக்தி ஜோதி, கனவின் முற்றத்தில் தரையிறங்கும் தாரகைகள், டிஸ்கவரி புக் பேலஸ், சென்னை-78, முதற்பதிப்பு, 2021, ப.5

9. சி. என்.குமாரசாமி, பெண்ணிய நோக்கில் பாரதி, தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2001, ப.268.
10. அ. ஆரோக்கிய ஜெயசீலி, பெண் தன் வரலாற்றுப் பதிவுகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை - 98, முதற்பதிப்பு, 2015, ப.140.
11. ச.விஜயலட்சுமி, பெண் எழுத்து களமும் அரசியலும், பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை- 18, இரண்டாம் பதிப்பு, 2015, ப.121
12. மீனாட்சி முருகரத்தினம், பெண்ணியச் சிந்தனைகள், பெண்ணிய மனித நேய நூல் வெளியீட்டு நிறுவனம், மதுரை, முதற்பதிப்பு, 1999, ப.54

துணை நின்ற நூல்கள்

1. அரங்க மல்லிகா, தலித் பெண்ணிய அழகியல், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 98, முதற்பதிப்பு -2008
2. ஆரோக்கிய ஜெயசீலி. அ., பெண் தன் வரலாற்றுப் பதிவுகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை - 98, முதற்பதிப்பு, 2015
3. இளவரசு. இரா., புனைகதையும் புதுக்கவிதையும் விமர்சன நோக்கு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை,98, இரண்டாம் பதிப்பு, 2015.
4. குமாரசாமி. சி. என்., பெண்ணிய நோக்கில் பாரதி, தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2001
5. சக்தி ஜோதி, கனவின் முற்றத்தில் தரையிறங்கும் தாரகைகள், டிஸ்கவரி புக் பேலஸ், சென்னை-78, முதற்பதிப்பு, 2021
6. ஞானசேகரன்.தே., பெண் வழக்காறுகள், பெண்ணியக் கோட்பாட்டு பார்வை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 98, முதற்பதிப்பு, 2014
7. பெரியார், பெண் ஏன் அடிமையானாள், பெரியார் சுயமரியாதை பிரச்சார வெளியீடு, சென்னை -17
8. மீனாட்சி முருகரத்தினம், பெண்ணியச் சிந்தனைகள், பெண்ணிய மனித நேய நூல் வெளியீட்டு நிறுவனம், மதுரை, முதற்பதிப்பு, 1999
9. தேவதத்தா, கமலி, பெண்ணியக் கலைச்சொல் விளக்கக் கையேடு, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகம், கொடைக்கானல், முதற்பதிப்பு, 1998
10. ரெங்கம்மாள். இரா. & வாசுகி. சி. , பெண்ணியம் அணுகுமுறைகளும் இலக்கியப்பயன்பாடும், அறிவுப்பதிப்பகம், சென்னை -14, முதற்பதிப்பு 2005
11. விஜயலட்சுமி. ச., பெண் எழுத்து களமும் அரசியலும், பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை- 18, இரண்டாம் பதிப்பு, 2015